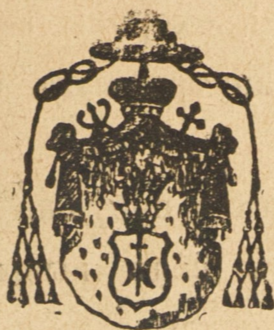

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1907. Выдано 15. Липня. Ч. VII.

Ч. 23.

Ч. 2480. — Улекшеня взглядомъ частѣйшого св. причастія для тыхъ, котрй довшій часъ хорують и не можуть бути натщо.

Декретомъ изъ 7. грудня 1906 св. Отецъ дозволивъ, що тіи, котрй вже черезъ мѣсяць хорують безъ певнои надѣѣ скорого выздоровленя и не можуть бути до св. причастія натщо, можуть причащати ся, хотьбы и передъ св. причастіємъ щось плынного спожили; а то:

а) Тіи, котрй суть въ закладахъ, де найсв. Тайны переховують ся, або въ домахъ, въ котрыхъ єсть приватна богослужебна каплиця, пôсля рады сповѣдника разъ або два разы въ тыжни;

б) всѣ же прочй разъ або два разы въ мѣсяци.

Всч. Душпастырѣ мають тоє вѣрнымъ оголосити.

Вôдъ Еп. Ординаріята
Перемышль, 14. Мая 1907.

Ч. 24.

Ч. 2474. О товариствѣ св. Рафаила.

Зъ покликомъ на тутешне рѣшенє зъ 18. цвѣтня 1904 Ч. 2152 (Вѣстн. епарх. Ч. V. 1904) литоґрафованй обѣжники зъ 2 Липня 1904 Ч. 4005 и 22. марта 1905 Ч. 1539

Еписк. Ординаріятъ симъ повѣдомляє Всеч. Духовеньство, що въ Вѣдни основало ся австрійске Товариство св. Рафаила для охороны католицкихъ емиґрантôвъ, котрого статутъ ц. к. Министерство справъ внутренныхъ приняло до вѣдомости пôдъ днемъ 11. жовтня 1906.

Товариство се не має на цѣли побуджати або заохочувати населенє до емиґраціи, але хоронити емиґрантôвъ вôдъ вызыску и матеріальнои шкоды, даючи имъ потребнѝ информаціи передъ выѣздомъ, въ часѣ подорожи и на мѣсци працѣ, а що найважнѣйше оно маε подбати про ихъ душевнѝ потребы, берегчи ихъ передъ моральнымъ зôпсутємъ и упадкомъ.

За вѣдомостю Высокопреосвященного и Всесвѣтлѣйшого гр. к. Митропол Ординаріяту въ Львовѣ зôстала заснованою филія Товариства св. Рафаила въ Львовѣ а першѝ загальнѝ зборы членôвъ тои филіи вôдбули ся 28 марта 1907. Въ складъ Выдѣлу тои филіи зôстали выбранѝ: судов. радникъ Титъ Реваковичь яко голова, о. Дръ Іосифъ Жукъ, ректоръ духовн. семинаріи, яко заступникъ головы, о. Никита Будка, префектъ духовн. семинаріи, яко касіерь, Дръ А. Рожаньскій яко секретарь, о. В. Стернюкъ, І. Фолісъ, Дръ Кость Левицкій, о. Т. Лежогубскій, о. Ст. Донаровичь, Дръ К. Студиньскій, о. Я. Левицкій, Дръ. І. Брыкъ, о. В. Лыско, о. А. Пеленьскій и о. В. Ганицкій.

На предложене ту прошенє Выдѣлу филіи австрійского Товариства св. Рафаила въ Львовѣ удѣляє ся Всеч. Духовеньству до вѣдомости статутъ сего Товариства, котрый Выс. ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ 9 лютого 1907 Ч. 11488 приняло до вѣдомости.

Статут филії австрийского Товариства св. Рафаїла

для охорони рускхиъ еміґрантів з Галичини і Буковини.

Рідної землї не покидайте на все. Коли вже мусите, то бодай не продавайте ґрунтів, а їдьте на зарібки, щадїть, з заробленими грішми вертайте і поправляйте ними Ваші господарства.

§. 1. Товариство св. Рафаїла має цїль охоронювати еміґрантів-Русинів гр. кат. обряду з Галичини і Буковини перед численними небезпеченьствами,

а) під взглядом релїґійности і моральности,

б) під взглядом материальним, від хвилї рішеня на еміґрацию, аж до осягненя платної працї на місци еміґрациї через поучуваня і средства охорони.

Товариство не наміряє проте пособляти еміґрациї, лише тих, що вже остаточно рішили ся еміґрувати, хоронити по можности передъ визиском.

§. 2. До осягненя тої цїли служать отсї средства:

1) Удїлюванє еміґрантам вказівок і поучуванє їх чи то устно, чи листовно, чи то видаванємъ і розповсюднюванєм друкованих письм.

2) Установлюване довірочних осіб в місцях, через котрі випадає подорож еміґрантів передовсім в портах і на желїзничих стациях; ті особи повинні знати руску мову і мають безкористно помагати еміґрантам.

3) Поручуване еміґрантів довірочним особам на важних точках подорожи.

4) Творене дієцезальних комітетів, помічних в дієцезиях, де нема Товариств філїяльних. Членів сих комітетів назначує філїяльне Товариство руске в порозуміню з епископами.

§. 3. Товариство дбає о те, щоби в місцях єго осїдку відправляла-сь що року в день св. Рафаїла Служба Божа за членів Товариства і еміґрантів.

§. 4. Осїдком головного Товариства є Відень.

Осїдком філії для Русинів гр.-кат. обряду з Галичини і Буковини є Львів.

Філїя для Русинів гр.-к. обряду з Галичини і Буковини заснове-сь на підставі §. 4. статута Товариства св. Рафаїла в Відни. Філїя висилає до головного виділу 1-ого або 2-ох членів свого виділу котрі підлягають апробаті загальних зборів головного Товариства; таксамо на відворот головне Товариство є заступлене 1-м або двома членами свого виділу в виділї філії; сей член головного виділу котрий має бути висланий до виділу філїяльного має бути народности рускої. Філїя здає центральному виділови правильні річні звіти зі своєї дїяльности. Окрім того має головний виділ право кождої хвилї вглядати в дїловодство філії.

§. 5. Гроші потрібні на цїли Товариства роздобувають ся з річних вкладок членів, з добровільних датків, з даровизн, записів та инших приходів.

§. 6. Членами Товариства можуть бути Русини гр.-кат. обряду з Галичини і Буковини, мущини і женжини, котрі зобовяжуть ся платити річну вкладку принайменше 2 Корони.

Виділ має враво членів приймати і виключати.

§. 7. Кождий член, котрий що найменше через оден рік належав до Товариства, має право брати утасть на загальних зборах, в дискусиї, ставляти внесеня, при ухвалах і виборі голосувати.

Самостійні внесеня мусять бути що найменше 8 днїв перед зборами письменно предложені Виділови.

§. 8. Кождий член з'обовязує ся:

1) підпироти цїли Товариства словом і дїлом.

2) платити річну вкладку найменше 2 Корони.

Заплачених вкладок не звертаєсь нїколи. Члени, котрі мимо упімненя залягають з вкладками за 2 роки уважають ся за виступивших.

§. 9. Товариством завідує Виділ. В склад єго вибирають загальні збори (§. 10) 15 членів і 5 заступників. Окрім того входить до виділу філїяньного (§ 4.) делеґат (1 або 2) центрального виділу.

З 16-ти членів, вибраних загальними зборами мусить принайменше 5 мешкати у Львові або близько коло Львова. По можности має бути бодай оден член виділу з Буковини. На случай виступленя якогось члена з виділу вступає на его місце оден з заступників виділових.

Виділ вибирає з поміж себе голову, заступника голови і прочих функционарів виділу.

Гогова або его заступник заступає Товариство на вні, скликує загальні збори і засїданя виділу, проводить і замикає їх.

Всї письма Товариства, щоби були важні, мусять мати підпис голови, взглядно заступника голови і одного члена виділу.

Виділ займає ся справами Товариства і дбає передовсїм про виконане ухвал загальних зборів, завідує і оперує майном по мисли цїли Товариства. З того здає ся що року рахунки.

Ухвали виділу западають абсолютною більшостию; на случай рівности голосів рішає голова. До важности ухвал потреба присутности принайменше 5 членів виділу враз з предсїдателем.

§. 10. Товариство відбуває що річно (по можности в день св. Рафаїла) загальні збори. День зборів мусить бути оголошений принайменше 14 днїв наперед в часописях.

Виключно до загальних зборів належить полагоджуване слїдуючих справ:

а) вибір 15 членів виділу, як також заступників виділових; членів виділу, як також заступників вибирає-сь на протяг 3-ох лїт, однак так, що по упливі першого і другого року уступає по пять членів через вильосоване. Вильосоване відбуваєсь на загальних зборах, а відтак наступає вибір для доповненя виділу, (при чім вильосовані можуть опять бути вибрані) на останний час урядованя;

б) апробоване делеґатів до виділу центрального;

в) вибір двох ревідентів до провіреня річних рахунків;

г) приняте річного звіту і касового справозданя;

д) зміна статутів;

е) евентиальна зміна річної вкладки;

ж) розвязане Товариства.

На загальних зборах западають ухвали абсолютною більшостию присутних членів. Розвязане Товариства може бути ухваленим, если є присутних щонайменче 15 членів; в противнім случаю мусять бути скликані другі загальні збори, котрі вже можуть ухвалювати без огляду на число явивших ся.

В разї потреби можна скликати надзвичайні, загальні збори, котрі також треба що найменше 14 днїв наперед оголосити в часописях. О припущеню гостий рішають загальні збори.

§. 11. Спори в Товаристві рішає мировий суд. Кожда із спорячих сторін іменує двох мирових судиїв. Ті чотири вибирають пятого яко голову. Наколи-ж не могуть погодити ся що до голови, то рішає жереб між кандидатами обох сторін. Мировий суд є обовязаний в протягу 14 днів видати засуд, проти котрого нема відклику.

§. 12. На случай добровільного розвязаня Товариства, переходить майно на Товариство св. Ап. Павла у Львові; а на колиб се тоді не істнувало то маєток може перейти виключно тілько на якусь церковну добродійну греко-католицку інституцию".

Понеже цѣль Товариства св. Рафаила єсть дуже гуманна и зъ цѣлею уряду душпастырского дуже сходна, Еписк. Ординаріятъ якъ найтеплѣйше поручає Всеч. Духовеньству епархіяльному, щобы зволило чесленно вступати въ члены, Львôвскои филіи Товариства св. Рафаила, въ справахъ емґраціи поступати въ дусѣ статуту а головно въ тыхъ справахъ удержувати якъ найтѣснѣйшй зносины зъ Выдѣломъ Товариства, щобы уможливити управильнене емиґраціи на користь душевного и матеріяльного добра всѣхъ численныхъ рускихъ емиґрантôвъ.

Всѣ зголошеня и письма до въ мовѣ будучого Товариства належить адресувати: „Филія Товариства св. Рафаила въ Львовѣ ул. Коперника ч. 36".

При тôмъ примѣчає ся, що дня выконуваня опѣки надъ гр. к. вѣрными зъ нашого краю емигруючими, буде зъ рамени Высокопреосвященного а Всесвѣтлѣйшого гр. к. Митроп. Ординаріяту въ Львовѣ установленый окремый священикъ.

Всеч. оо. Деканôвъ зобовязує ся справу предлежачу поставити яко предметъ обрады на найблизшôмъ Соборчику деканальнôмъ.

Вôдъ гр. к. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 14. мая 1907.

Ч. 25.

Ч. 2226. О Товариствѣ св. Ап. Петра и вôдправѣ акафіста въ день св. Ап. Петра и Павла въ користь сего Товариства.

Зъ покликомъ на выпечатаный въ Ч. IV. 1907 Вѣстника епарх. протоколъ загальныхъ зборôвъ Филіи Товариства запомоги убогихъ гр. к. Церквей имени св. Ап. Петра въ Перемышли вôдбувшыхся дня 23. сѣчня 1907 а на предложене пôдъ днемъ 20 цвѣтня 1907 Ч. 33. прошене Выдѣлу реченои филіи, Еписк. Ординаріятъ зсылаючи ся на тутешнй рѣшеня зъ 17 листопада 1905 Ч. 6847 (Ч. X. 1905 Вѣст. епарх.) и 2 серпня 1906 Ч. 4582 (Ч. IX. 1906 Вѣст. еп.) якъ найтеплѣйше поручає Всеч. Духовеньству епархіяльному, щобы зволивъ щиро заопѣковати ся дѣлами сего такъ многонадѣйного и въ нынѣшныхъ невôдрадныхъ для гр. кат. церкви часахъ необходимого Товариства.

Хвала Божа, моральне и матеріяльне добро нашого народа, удержане и укрѣплене его въ любови и привязаню къ св. прадѣдному гр. к. обрядови конечно вымагае вôдъ всѣхъ насъ, щобысьмо соединеными силами пôсля можности нашои пôддержовали богоугоднѝ цѣли Товариства запомоги убогихъ гр. к. церквей имени св. Ап. Петра. Кождый ревный священикъ въ почутю свого высокого званя повиненъ уважати за святый свôй обовязокъ не лише бути звычайнымъ членомъ чито членомъ основателемъ сего товариства, але и всѣми способами запопадливо старатися въ крузѣ свого дѣланя сему товариству придбати якъ найбôльше жертвъ. Кожда а особливо кожда матерна церковъ, кожде брацтво церковне, кожда христіяньска громада, кожде христіяньске товариство всякого рода, кожда свѣдома, вѣруюча руска единиця якогонибудь стану на самостôйнôмъ становиску повиннѝ по своей можности постоянно що року причиняти ся до щоразъ успѣшнѣйшого розвою Товариства св. Ап. Петра. Безъ чинного попертя и живого вспôвдѣланя всѣхъ кругôвъ широкои рускои Родины не зможе се товариство успѣшнѣйше розвинути ся и подавати бôльшѝ запомоги на строене и вôдновлене гр. к. Церквей въ убогихъ и загроженыхъ мѣсцевостяхъ. Всеч. Священики епархіяльнѝ въ загалѣ а Всеч. оо. Деканы и Вôдпоручники по дѣламъ Товариства св. Ап. Петра въ особенности зволятъ розвинути всяку можливу акцію въ цѣли щоразъ успѣшнѣйшого розвою того Товариства.

Щобы освѣдомити весь загалъ Вѣрныхъ Нашои Епархіи зъ цѣлями Товариства св. Петра и возвати до складаня бодай найскромнѣйшихъ лептъ на рѣчь того Товариства, увзгляднюючи ухвалу загальныхъ зборôвъ членôвъ Перемыскои Его филіи вôдбувшихся въ дни 23 сѣчня 1907, Еписк. Ординаріятъ симъ розпоряджае , щобы Всеч. оо. Душпастырѣ кождого року въ праздникъ св. Ап. Петра и Павла а въ случаю перешкоды въ найблизшу послѣдуючу недѣлю зволили заповѣсти и по св. Літурґіи вôдправити довôльный акафістъ, зъ котрого вплынувшѝ жертвы вѣрныхъ маютъ обернутися на рѣчь реченого Товариства и до Еписк. Консисторіи предложитися для дорученя сему Товариству.

Найлучше буде, если кождый самостôйный о. Душпастырь зôбранѝ кождого року жертвы вôдошле до свого Уряду деканального до кôньця липня а Всеч. Уряды деканальнѝ всѣ въ деканатѣ зôбранѝ жертвы вразъ зъ подробнымъ выказомъ жертъ вплынувшихъ зъ кождои парохіи предложатъ Еписк Консисторіи до 15 серпня.

Вôдъ гр. к. Еписк. Ординаріята

Перемышль 15. Мая 1907.

Ч. 3037.

Высоке ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ 15/5 1907 Ч. 38650 удѣлило Еп. Консисторіи слѣдуючій рескриптъ Высокого ц. к. Министерства вѣроисповѣдань и просвѣти зъ 30/4 1907 Ч. 17722:

„In der Öffentlichkeit sind mehrfach Klagen darüber laut geworden, dass in der Seelsorge tätige Hilfspriester im Falle einer Erkrankung die Kosten ihrer Vertretung aus Eigenem zu bestreiten haben oder von ihrem Dienstposten abberufen werden und bis zu ihrer Wiederanstellung jeder Dotation entbehren.

Diese Klagen und die sich mit denselben verbindenden Wünsche nach einer der Billigkeit und Gerechtigkeit entsprechenden Regelung der einschlägigen Verhältnisse geben mir Anlass die Aufmerksamkeit Eurer Exzellenz auf folgende Momente zu lenken:

Nach §. 9 des Gesetzes vom 7. Mai 1874 R. G. Bl. Nr. 50, ist in dem Falle eintretender Dienstuntauglichkeit eines selbständigen Seelsorgers weltgeistlichen Standes im Einvernehmen der kompetenten staatlichen und kirchlichen Behörde die Entscheidung zu treffen, ob ein Provisor (Administrator) oder Hilfspriester zu bestellen oder der Dienstuntaugliche Seelsorger nach Verzichtleistung auf die Pfründe in den Defizientenstand zu übernehmen ist.

Diese Gesetzesstelle findet ihrem Wortlaute nach zunächst auf selbständige Seelsorger Anwendung, wobei hinsichtlich des Ausmasses der Bezüge für die beigegebenen Hilfsorgane auf das Gesetz vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, insbesondere §. 1, Abs. 3 und §. 11, und auf §. 1 des Gesetzes vom 24 Februar 1907, R, G. Bl. Nr. 56 zu verweisen ist. Durch den Umstand, dass §. 9 des Gesetzes vom 7. Mai 1874 der selbstständigen Seelsorger insbesondere erwähnt, ist aber keineswegs eine Fürsorge für die Fälle der Dienstuntauglichkeit von Hilfspriestern ausgeschlossen. Hinsichtlich dieser steltt §. 10 des berufenen Gesetzes zwar zunächst den kirchlichen oberen anheim, rechtzeitig die entsprechende Vorsorge zu treffen. Indem aber eben diese Gesetzesstelle weiters vorschreibt, dass zu dieser Verfügung die stattliche Zustimmung einzuholen ist, wenn an einen öffentlichen oder unter öffentlicher Verwaltung stehenden Fonds ein Anspruch gestellt oder eine Pfründe bleibend belastet werden soll, erscheint deutlich darauf hingewiesen, dass auch in den erwähnten Fällen eine entsprechende Fürsorge von der Gesetzgebung intendiert und am Platze ist. Diese wird je nach der Sachlage eine verschiedene sein können. Zunächst steht grundsätzlich nichts im Wege, dass der erkrankte Hilfspriester auf seinen Posten und damit im Fortbezuge seiner Dotation belassen werde.

Im Falle als durch die Sorge für seine Vertretung ihm oder seinem vorgesetzten selbstständigen Seelsorger besondere Auslagen und Kosten erwachsen

sollten, die nicht aus den allfälligen Überschüssen des Pfründeneinkommens oder sonstigen lokalen Mitteln bestritten werden können, wird kein Hindernis dagegen bestehen, den Antrag auf Übernahme dieser Kosten auf den Religionsfonds oder auf Gewahrung einer Unterstützung aus diesem Fonds zu stellen. Eventuell wird wenn in diesem Falle der selbsständige Seelsorger durch seine erhöhte Mühevaltung für sämmtliche Agenden des erkrankten Hilfspriesters Sorge trägt oder wenn ein im Orte befindlicher aus öffentlichen Mitteln dotierter Priester diese Agenden übernimmt, demcelben in sinngemässer Anwendung des §. 1ȝ des Gesetzes vom 19. September 1898 Nr. 176 eine Remuneration bewilligt werden können. Eine solch wird ebenfalls und zwar im erhöhten Masse zugebilligt werden können, wenn die betreffende Dienstleistung durch einen anderswo angestellten Priester excurrendo erfolgt.

Es mag ferner den Bedürfnissen einer Seeelsorgestation dadurch Rechnung getrageu werden können, dass dem betreffenden selbständigen Seelsorger für die Dauer der Erkrankung eines Hilfspristers ein anderer Hilfspriester zugewiesen wird. Falls für dessen Dotation nicht in den Überschüssen des Pründen-einkommens oder in sonstigen lokalmitteln die Deckung gefundcn werden kann, wird nichts im Wege stehen den Antrag auf Übernahme dieser Dotation auf den Religionsfones zu stellen. Endlich ist durch die Bestimmungen des Gesetzes vom 19. September 1898 R. G. Bl. 176 keineswegs ausgeschlossen, einen zeitweilig dienstunfähigen Hilfspriester in den zeitlichen Ruhestand zu übernehmen, wodurch die anderweilige Besetzung eines Postens ermöglicht wird, während der Defizient für die Dauer seiner Unverwendbarkeit einen Ruhegehalt geniesst.

Diese verschiedenen Modalitäten zeigen, dass im Bestande der geltenden Gesetzgebung eine entsprechende Fürsorge für Hilfspriester in Erkrankungsfällen durchaus möglich und am Platze ist. Die Initiative in der Richtung, welche von diesen Modalitäten im einzelnen Falle anzuwenden kommt, wird selbstverständlich zunächst Sache des betreffenden bischöflichen Ordinariates sein, (§. 10 des berufenen Gesetzes vom 7. Mai 1874 R. G, Bl) Demnach lade ich Euere Exzellenz lediglich ein, einschlägige Vorschläge der zuständigen kirchlichen Oberbehörde mit aller Beschleunigung der weiteren Amtshandlung unterziehen zu lassen, beziehungsweise die entsprechenden Anträge an das Ministerium für Kultus und Untepricht zu leiten.

Es wolle Eurer Exzellenz gefällig sein von dem Inhalte dieses Erlasses die das bischöfl. Ordinariat (e) des dortigen Verwaltungsgebietes in Kenntnis zu setzen. Der Minister für Kultus und Unterricht. Marchet mp.“

Удѣляеся той рескриптъ Всеч. Духовеньству до вѣдомости.

Вôдъ гр. кат. Ординаріята

Перемышль 28. Мая 1907.

Ч. 27.

Ч. 2684. О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундацін бл. п. Зарицкого церковь въ Дыновѣ деканата Бирчаньского.

Подаєсь до вѣдомости, що управ. Совѣтъ Ставропигійского Института на засѣданю своимъ дня 1. н. ст. Мая 1907 надѣливъ одноразовою запомогою зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого въ сумѣ 160 К церковъ въ Дыновѣ пôдъ условіємъ, щобы повызша квота була пôднята дотычнымъ комитетомъ парох. въ продовженю одного року и щобы имя фундатора було помянуте въ тамошной церквѣ въ недѣлѣ и праздники черезъ цѣлый рôкъ о отпущеніе грѣхôвъ єго.

Вôдъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, 16 мая 1907.

Ч. 28.

Ч. 3135. О выдаваню вôйсковымъ особамъ свѣдоцтвъ вѣнчаня.

На прошенє Всч. ц. к. войскового уряду парохіяльного 10 корп. въ Перемышли взыває ся Всч. ОО. парохôвъ щобы въ случаяхъ коли, особамъ принележнымъ до чинной войсковой службы, за дозволомъ ц. и к. войсковыхъ властій, удѣлили тайну супружества по совершенôмъ чинъ, безпроволочно выдавали свѣдоцтва вѣнчаня дотычныхъ осôбъ зъ уряду (Ex offo) отже безъ стемпля и безъ таксы до ц. и к. войскового уряду парохіяльного (k. u. k. Feldsuperiorat des 10. Korps.) въ Перемышли.

Вôдъ Еп. Консисторіи

Перемышль 27. Мая 1907.

Ч. 29.

Ч. 3162. Выказъ зложившиаъ датки въ користь филіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли въ часѣ вôдъ І. сѣчня до І. цьвѣтня 1907 въ коронахъ.

Товариство „Вѣра“ 200, Выдѣлъ повѣтовый въ Жовквѣ 100, Выдѣлъ повѣтовый въ Яворовѣ 50, Выдѣлъ повѣтовый въ Турцѣ 25, п. Іоанъ Борысъ, купецъ въ Перемишли 20.

О. Юліянъ Леґуцкій 2, о. Володиміръ Рынявецъ 6 т. є. вôдъ себе 1, о. Николай Паньковскій 1, о. Михаилъ Попель 1, о. Стефанъ Киричиньскій 1, о. Илія Олексинъ 1, Церковь въ Старявѣ 1.

Деканатъ Балигородскій 214 т. е. о. Теофиль Клишь 2, Церковъ въ Рябôмъ 5, Церковъ въ Гучвицяхъ 5, о. Николай Иванусѣвъ 2, п. Марія Иванусѣвъ

2, Церковъ въ Лопинцѣ 5, Церковъ въ Буцѣ 6, Церковъ въ Тисковôй 5, о. Павло Стукачь 2, Церковъ въ Тѣснôй 5, Церковъ в Габкôвцяхъ 5, Церковъ въ Лишнôй 5, Церковъ въ Должици 5, о. Юліянъ Вендзиловичь 2, Церковъ въ Яблинкахъ 5, Церковъ въ Колоницяхъ 5, о. Володиміръ Чайковскій 2, Церковъ въ Загочевю 5, о. Іосифъ Кузьмакъ 2, Церковъ въ Гочевѣ 5, Церковъ въ Дзюрдзовъ 5, о. Кипріянъ Ясеницкій 2, Церковъ въ Балигородѣ 5, Церковъ въ Стежници 5, Церковь въ Быстромъ 5, о. Мирославъ Устіяновскій 2, Церковь въ Смерецѣ 5, Церковь въ Кальнищи 5, Церковь въ Струбовискахъ 5, о. Евгеній Сембратовичь 2, Церковь въ Яворци 5, Церковь въ Лузѣ 5, Церковь въ Завояхъ 5, о. Володиміръ Клюка 2, Церковъ въ Горянцѣ 5, Церковь въ Радевъ 5, о. Володиміръ Гукевичь 2, Церковъ въ Полянчику 5, Церковь въ Солинъ 5, Церковь въ Мичковѣ 5, о. Николай Коропась 2, Церковь въ Кривôмъ 5, о. Михайло Ростовичь 2, Церковь въ Волковыѣ 5, Церковь въ Завозъ 5, о. Евгеній Кульчицкій 2, Церковь въ Терцѣ 5, Церковь въ Букôвци 5, о. Михаилъ Осѣдачь 2, Церковь въ Ветлинѣ 5, о. Василій Мокрицкій 2, Церковь въ Бересцѣ 5, Церковь въ Середнôмъ селѣ 5.

О. Андрей Борисевичь 6 т. є. вôдъ себе 1, Церковь въ Дорогоєвѣ 5, о. Григорій Грицыкъ 8 т. є. водъ себе 2, Церковь въ Завишни 6, о. Антоній Бачиньскій 12 т. є вôдъ себе 1, Теодоръ Шведа 1, Церковь въ Клѣцку 5, Церковь въ Чуловичахъ 5, Іосифъ Карановичь 11, т. є. вôдъ себе 1, Церковь въ Цетулѣ 5, Церковь въ Радавѣ 5, о. Володиміръ Паславскій 2, о. Іоанъ Париловичь 5, о. Емиліянъ Гомза 17.

Урядъ дек. Дрогобыцкій 3 т. є. о. Антоній Хилякъ 2, о. Іоанъ Ильницкій 1.

Урядъ парохіяльный въ Рычиговъ 24, Церковь въ Рычиговѣ 6, Церковь въ Новосѣлкахъ опар. 6, о. Полієвктъ Кмитъ 4, т. є. вôдъ себе 2, проф. Волод. Паславскій 1, проф. Анатоль Луцык 1, о. Юстинъ Манастирскій 12 т. є. вôдъ себе 2, Церковь въ Голôмъ 10, о. Антоній Барновичь 7 т. є вôдъ себе 2, Церковь въ Луковôмъ 5, о. Василій Породко 7 т. є. вôдъ себе 2, Церковь въ Глиньску 5, о. Александеръ Зубрицкій 1, о. Михаилъ Мрыцъ 2, о. Назарій Чабанъ 1, о. Іоанъ Скубишь 2·20 т. є. вôдъ себе 1·20, п. Ольга Скубишь 1, о. Льонгинъ Тустановскій 8 т. є. вôдъ себе 2, Церковь въ Вôлькахъ Маз. 6.

Урядъ дек. Сяноцкій 180 т. є. Церковь въ Беску 6, Церковь въ Волици 6, Церковь въ Ратнавици 6, о. Іоанъ Рудавскій 2, Церковь въ Карликовъ 6, Церковь въ Прибышевъ 6, Церковь въ Воли Петровой 6, Церковь въ Межибродю 6, Церковь въ Мороховъ 6, Церковь въ Завадцѣ 6, Церковь въ Новосѣлкахъ Гнєв. 6, о. Петро Ясеницкій 3, Церковь въ Одроховъ 5, Церковь въ Пелни 6, Церковь въ Дудинцяхъ 6, о. Петръ Мекелита 2, Церковь въ Прусѣку 6, Церковь въ Сянôчку 6, Церковь въ Сенчковой Воли 6, о. Димитрій Куцерыбъ 2, Церковь въ Сторожахъ Вел. 6, Церковь въ Загутинъ 6, Церковь въ Сяноцъ 6, Церковь вь Дубрôвцѣ рус. 6, о. Лаврентій Левицкій 2, Церковъ въ Токарни 5, Церковь в Тре-

пчи 6, о. Лев Сембратович 3, Церковь въ Чертежи 6, Церковь въ Косторôвцѣ 6, о. Олимпъ Поляньскій 1, Церковь въ Юрôвцяхъ 5, Церковь въ Яблоници поль. 6, Церковь въ Ялинѣ 6, Церковь въ Грабôвци 6.

Урядъ дек. Старосольскій 70 т. є. о. Северинъ Коростеньскій 2, Церковь въ Буковôй 5, Церковь въ Лютовискахъ 5, о. Іоанъ Ганасевичь 1, Церковь въ въ Волчи доль. 5, Церковь въ Болозвѣ 5, о. Михаилъ Дуркотъ 1, Церковь въ Куневъ 5, Церковь въ Токарни 5, о. Іоанъ Мацієвичь 2, Церковь въ Воютичахъ 5, о. Іоанъ Шемердякъ 2, о. Іосифъ Савицкій 1, о. Корнилій Грушкевичь 2, Церковь въ Берестянахъ 5, о. Володимиръ Коленьскій 2, Церковь въ Терлѣ 6, о, Аполинарій Менциньскій 2, о. Илія Киричиньскій 1, о. Димитрій Бордунъ 2, Церковь въ Выкотахъ 5, о. Яковъ Яхно 2, Складка въ церквѣ въ Радоцинѣ 20, Коблянька Воля 20, о. Полієвктъ Кмитъ 5 т. є. вôдъ себе 1, проф. Анатоль Луцикъ 1, проф. Емиліянъ Ляникевичь 2, проф. Володиміръ Бирчакъ 1.

О. Викторъ Саламонъ 12 т. є. вôдъ себе 2, Церковь въ Вороблику кор. 5, Церковь въ Вороблику шляхоц. 5, о, Володиміръ Венгриновичь 9 т. є. вôдъ себе 2, Церковь въ Вôльцѣ роснов. 5, п, Михалина Гордыньска 2, о. Атаназій Котысъ 6 т. є. вôдъ себе 1, Церковь въ Телешници 5. о. Полієвктъ Кмитъ 5 т. є п. Володимиръ Чубатый лѣкаръ вет. 1, Гавриїлъ въ Дрогобычи 1, Дръ Ярославъ Олесницкій 1. п. Миколай Куличко 1, п. Стефанъ Шухевичь 1, п. Володиміръ Паславскій 1, о, Николай Миляничь 6 т. є. вôдъ себе 1, Церковь въ Старомъ мѣстѣ 5, о. Володиміръ Вербенецъ 5, о. Іоанъ Городецкій 6 т. є. вôдъ себе 1, Церковь въ Павликомъ 5, о. Василій Олексинъ 4 т. є. вôдъ себе 2, п. Оля Олексинъ 2, о. Іосифъ Райнеровичь 2.

Деканатъ Дрогобицкій 17 т. є. о. Іоанъ Золотоустъ Отто 1, Церковь въ Лишни 6, Церковь въ Монастыри Лиш. 5, о. Іоанъ Дашкевичь 1, о. Михаилъ Татомиръ 1, о. Емиліянъ Горницкій 1, о. Григорій Савицкій 1, о. Генрикъ Ильницкій 1, о. Ромуальдъ Коростиньскій 1, о. Дръ Василій Пинило 2.

Въ послѣднôмъ оголошеню Еп. Вѣстника зъ р. 1906 ч. XIV стр. 147 було выказано, що Урядъ дек. Самбôрскій прислав 16 кор. безъ близшого поясненя вôдъ кого. Теперь вплынуло поясненє, що грошѣ тû зложили:

О. Іоанъ Мельникъ 1, о. Іоанъ Лисикевичь 1, о. Стефанъ Берескій 1, о. Сильвестеръ Баранецкій 1, о. Левъ Мацускій 1, о. Димитрій Гординьскій 1, о. Юліянъ Билиньскій 1, о. Іоанъ Татомиръ 1, о. Викторъ Кордасевичь 1, о. Іоанъ Лесакъ 1, о. Іоанъ Бриттанъ 1, о. Волод. Саноцкій 1, о. Николай Боберскій 1, о. Левъ Щавиньскій 1, о. Левъ Козаневичь 1, о. Іоанъ Литиньскій 1.

Вôдъ Выдѣлу филии Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли дня 1. цвѣтня 1907. Мрыцъ предсѣдатель. Дръ Василій Масцюхъ касієръ.

Дня 15. цвѣтня 1907 вôдбуло ся засѣданє Выдѣлу, на котрôмъ роздѣлено запомоги беззворотнû въ сумѣ 3250 к. слѣдуючимъ церквамъ: 1) Церквѣ дочерной

на Болоню въ Перемышли 700 к., 2) церкв доч. въ Дыновѣ дек Бирчаньского 700 К. 3) Церквѣ въ Долинахъ дек. Бѣцкого 450 К.. 4) Церквѣ въ Шляхтовôй дек. Мушиньского 700 К, 5) Церкв въ Опарôвцѣ дек. Коросняньского 700 К.

Вôдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ Церквей въ Перемышли дня 22. мая 1907. Василькевичь секретарь Мрыцъ предсѣдатель.

Повысшй справозданя удѣляє ся до вѣдомости.

Вôдъ Еп. гр. кат. Ординаріята.

Перемышль 28. Мая 1907.

Ч. 30.

Ч. 3218. О активальныхъ додаткахъ професорôвъ при семинаріяхъ духовныхъ.

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht und des Finanzministers vom 4. Mai 1907,[1])

mit welcher in Abänderung der Ministerialverordnung vom 13. Februar 1902, R. G. Bl. Nr. 35,[2]) die Aktivitätszulagen des systemisierten Lehrpersonales an den römisch-katholischen und griechisch-katolischen teologischen Diözesanlehranstalten und den theologischen Zentrallehranstalten zu Görz und Zara neu festgestellt werden.

§. 1.

Die nach §. 1, Absatz 2 des Gesetzes vom 26. Jänner 1902, R. G. B. 25,[3]) den Professoren an theologischen Diözesan- oder Zentrallehranstalten gebührende Aktivitätszulage beträgt:

a) an der Diözesanlehranstalt in Brünn jährlich 960 K,

b) an denjenigen in Linz und Przemyśl jährlich 840 K,

c) an den Diözesanlehranstalten in St. Pölten, Trient, Marburg, Klagenfurt, Laibach, Budweis, Leitmeritz, Tarnów, Stanislau und an den theologischen Zentrallehranstalten in Görz und Zara jährich 720 K,

d) an den Diözesanlehranstalten in Brixen, Königgrätz und Weidenau jährlich 600 K.

§. 2.

Diese Aktivitätszulage kann auf Grund einer in jeder Richtung befriedigenden Dienstleistung nach Zurücklegung einer an diesen Lehranstalten oder an einer staatlichen Mittelschule zugebrachten Dienstzeit von in der Regel zehn

---

[1]) Enthalten in dem den 18. Mai 1907 ausgegebenen LIV. Stücke des R. G. Bl. unter Nr. 118.

[2]) Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1902, Nr. 16, Seite 123.

[3]) Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1902, Nr. 10, Seite 95.

Jahren, beziehungsweise 20 Jahren vom Minister für Kultus und Unterricht über Antrag des Diözesanbischofes an der oben bei:

a) angeführten Anstalt auf 1104 K, beziehungsweise auf 1288 K,
an jenen bei *b*) auf 966 K, beziehungsweise auf 1127 K,
an jenen bei *c*) auf 828 K. beziehungsweise auf 966 K.
an jenen bei *d*) auf 699 K, beziehungsweise auf 805 K. jährlich erhöht werden.

§. 3.

Der gemäss Alinea 3 der Ministerialverordnung vom 30. November 1906, R. G. Bl. Nr. 238,[1]) in die Bemessungsgrundlage für die nach der Bestimmung des § 3, Alinea 1 des Gesetzes vom 26. Jänner 1902, R. G. Bl. Nr. 25, entfallende Ruhegebühr des systemisierten Lehrpersonales an den römisch-katholischen und griechisch-katholischen theologischen Diözesnlehranstalten und den theologischen Zentrallehranstalten zu Görz und Zara einzurechnende Betrag ist wie bisher zu bemessen, und zwar im einzelnen Falle mit 400 K, beziehungsweise 480 K, beziehungsweise 560 K.

Ebenso wird auch der in der berufenen Ministerialverordnung vorgesehene Pensionsbeitrag von 3·8 Prozent ungeändert fortzuentrichten sein.

§. 4.

Diese Verordnung tritt mit 1. April 1907 in Wirksamkeit.

Korytowski mp. Marchet mp.

Повысше зарядженє ц. к. Міністерства вѣроиспов. и просвѣти удѣляє ся до вѣдомости.

Вôдъ Еп. Консисторіи

Перемышль, 27. Мая 1907.

Ч. 31.

Ч. 3457/07. Закупно и продажь вінкуляція и девінкуляція державныхъ цѣнныхъ паперôвъ.

Ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 28. Мая 1907 Ч. 62651/IIа заудѣлило слѣдуюче:

K. k. Finanzministerium, Wien, am 8. Mai 1907. Zl. 87.208 ex 1906. — An die k. k. Statthalterei in Lemberg. — Zufolge Kundmachung der Ministerien der Finanzen, des Handels, des Innern, für Kultus und Unterricht und der Justiz vom 19. Jänner 1905. R. G. Bl. Nr. 50, werden seit 1. April 1905, der An- und Verkauf von Staatspapieren für politische Fonde und Anstalten, Korporationen, Stiftungen, Kirchen etc., sowie für Depositenämter und cumulative Waisenkassen

---

[1]) Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1907, Nr. 1, Seite 2.

und die Vermittlung der hiemit verbundenen Vinculierungen und Devinculierungen, soweit die genannten Geschäfte bis dahin von der Staatszentralkassa vermittelt worden waren, unter den gleichen Modalitäten von dem Postsparkasseamte besorgt. Die Staatszentralkassa wurde mit h. o. Erlass vom 6. Mai 1905. Zl. 308.858 beauftragt, diesbezügliche Ansuchen unter Hinweisung auf obige Kundmachung zurückweisen. Trotzdem die genannte Kassa hievon alle diesbezüglich mit ihr früher im Geschäftsverkehre gestandenen Aemter, Anstalten und Korporationen mittels Zirkulares in Kenntnis gesetzt hat, langen noch immer zahlreiche derartige Ansuchen und Wertsendungen von Parteien ins besonders von Pfarrämtern dort ein, welche von der Staatzentralkassa rückgesendet werden müssen, wodurch den Parteien unnötige Kosten verursacht werden. Das Finanzministerium stellt daher im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und dem Ministerium für Kultus und Unterricht an die k. k. Statthalterei das Ersuchen, die beteiligten Kreise auf die Bestimmungen der mehrerwähnten Kundmachung der k. k. Ministerien in geeignet erscheinenden Weise etwa auch im Wege einer Notiz in den Amtsblättern der Bezirkshauptmannschaften aufmerksam zu machen. Insbesonders wolle die k. k. Statthalterei auch die bischöflichen Ordinariate auf die im Rede stehende Kundmachung aufmerksam machen und einladen, den einschlägigen Bestimmungen im Interesse der kirchlichen Vermögensgebarung die grösstmögliche Publizität speziell durch Verlautbarung in den Ordinariatsblättern, eventuell auch in den vom Klerus der Diöcese am meisten gelesenen Tagesblättern zu vermitteln. Für den k. k. Finanzminister: (пôдписъ.)

Повызше розпоряджене удѣляе ся Всеч. епарх. Клирови до вѣдомости и до точного выповненя.

Вôдъ Еп. гр. кат. Консисторіи.

Перемышль, дня 26. Червня 1907.

Ч. 32.

Ч. 3542. Розпоряджене в. Міністерства зъ 23. Мая 1907 Ч. 19543, що фасіи конґруальнй и поданя о пятилѣтя вôльнй суть вôдъ стемпля.

Высоке ц. к. Намѣстництво пôдъ днемъ 5. Червця 1907 Ч. 64964 удѣлило сюда слѣдуючій рескриптъ в. Міністеріи для просьвѣты:

Nach Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium wird der k. k. Statthalterei eröffnet, dass die nach § des Gesetzes vom 24. Februar 1907 R. G. Bl. Nr. 56 betreffend Erhöhungen des Minimaleinkommens und der Ruhegehalte katholischer Seelsorger, beziehungsweise nach §. 1 der Durchführungsverordnung vom 6. März 1907 zu diesem Gesetze einzubringenden Anzeigen nach T. P. 75

lit. b des Gebühren-Gesetzes von 9. Februar 1850 R. G. Bl. Nr. 50 als stempelfrei zu behandeln sind.

Hievon sind die in Betracht kommenden geistlichen Behörden zu verständigen. Für den Minister für Kultus und Unterricht.

Сей рескриптъ подає ся до вѣдомости Всеч. Священьства при пôдвыжшеняхъ о податку конгруы.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль 10. Червня 1907.

Ч. 33.

Ч. 4050. Речинець до св. рукополаганя въ Іереи.

Кандидатôвъ духовного стану укôнчившихъ науки богословскй и желаючихъ приняти св. Рукоположенє, взыває ся щобы поданя свои внесли до дня 8. Серпня с. р., самй же явити ся мають въ канцеляріи Еп. Консисторіи дня 13. серпня с. р. о 9. год. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи котра о год. 8. зачинає ся.

Поданя мають бути заосмотренй: 1) съвѣдоцтвами всѣхъ наукъ шкôльныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потвердженого ц. к. Староствôмъ, 5) вѣнчаня єсли суть женатй, 6) удоволеня повинности вôйсковôй.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 4. Липня 1907.

Ч. 34.

Ч. 4051. І. Речинець подаваня ся о принятє до духовного Семинара въ Львовѣ и до Папскои Колеґіи для Русинôвъ въ Римѣ.

Кандидаты духовного стану намѣряючй убѣгатися о принятє до духовного Семинара въ Львовѣ, мають до дня 16. н. ст. вересня с. р. включно, посредствомъ Прч. деканальныхъ урядôвъ, предложити свои поданя Еписк. Консисторіи.

Поданя мають бути заосмотренй слѣдуючими, належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещенія и миропомазаня, 2) свѣдоцтва всѣхъ пôврочій шкôлъ народныхъ и ґімназіяльнихъ и свѣдоцтва зрѣлости, въ случаю колибы кандидатъ мавъ доповнити испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво пôзнѣйше лично предложити, 3) свѣдоцтво здоровля выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ потвердженемъ, що кандидатъ фізично способний до стану духовного, 4) посьвѣдченє ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до вôйсковои звязы або що єму при-

слугує право освободженя вôдъ чинної службы, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества потверджене ц. к. Староствомъ.

Дня 28. н. ст. вересня с. р. по выслуханю св. Літургіи о 8. год. въ катедральнôмъ Храмѣ мають кандидаты явити ся въ великôй сали духовного Семинара о 9 годинѣ до испыту.

Вôдъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Перемышль, 6. Липня 1907.

II. Речинець подаваня ся о принятє до Папскои Колегіи для Русинôвъ въ Римѣ.

Кандидаты духовного стану намѣряючі убѣгатись о принятє до Папскои Колегіи для Русинôвъ въ Римъ (3 мѣстця), мають до дня 12. н. ст. вересня с. р. внести по средствомъ Всес. декан. урядôвъ поданя до Еп. Консисторіи.

Прошеня мають бути заосмотренî слѣдуючими належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещеня и миропомазаня, 2) свѣдоцтва школъ народныхъ и ґімназіяльныхъ, взглядно свѣдоцтво зрѣлости, 3) свѣдоцтво здоровля выдане ц. к. лѣкаремъ повѣтовымъ зъ потверджененємъ що кандидатъ здôбный до духовного стану, 4) посьвѣдчене ц. к. Староства, що кандидатъ не належитъ до вôйсковои звязи, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества затверджене ц. к. Староствомъ.

Дня 28. н ст. вересня с. р. по выслуханю св. Літургіи въ катедрѣ, мають кандидаты о 9. год. явитися въ великôй сали духовного Семинара въ Перемышли.

Подає ся такожъ до вѣдомости убѣгателѣвъ, що принятый до Папскои Колеґіи має учитися черезъ одинъ рôкъ философіи а чотыри роки богословія, разомъ пять лѣтъ, 2) має до Риму привезти свôй молитвословъ Іерейскій и Ізборникъ, 3) зголоситися въ Колеґіи найпôзнѣйше 25. жовтня, 4) приѣхавши до Риму має на двôрци коліи сказати фіякрови що ѣде до Collegio Ruthenо „Madonna dei monti tre“.

Вôдъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Перемышль, 6. Липня 1907.

Ч. 35.

Ч 4282 Речинець подаваня ся до пѣвческого заведеня.

Въ цѣли принятя кандидатôвъ до пѣвческого заведеня фундаціи бл. п. Еппа Снѣгурского въ Перемышли на рôкъ 1907/8 вызначаєся речинець на день

1. жовтня 1907. н. ст. Условія принятя конечно потребнй суть слѣдуючй: 1. Укôнченый 17. рôкъ житя. 2. Непорочнôсть обычаѣвъ. 3. Укôнчена четверта а по крайной мѣрѣ трета кляса шкôлъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ. 4. Добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ довжнй свои поданя неостемплеванй заосмотренй въ потребнй сьвѣдоцтва, черезъ дотычный Урядъ парох. Епископской Консисторіи предложити найдальше до 25 вересня с. р. а самй лично дня 1. жовтня н. ст. явитись въ школѣ дяковскôй Института въ Перемышли. Кто зъ кандидатôвъ высше наведеныхъ условій недоповнитъ, того подане не буде увзгляднене.

Мѣсто формального сьвѣдоцтва крещеня може дотычный Урядъ парох. сопроводжаючи подане убѣгателя, подати рôкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожь имя и станъ вôтця.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль 13. Липня 1907.

Ч. 36.

Ч. 284/орд. Въ справѣ стипендій литургійныхъ.

Зъ покликомъ на декретъ св. Конґреґаціи Собора въ справѣ Службъ Божихъ мануальныхъ, оголошеный въ Вѣстнику Епарх. зъ р. 1904 Ч. IX. ст. 121 повѣдомляє ся Всеч. Священьство, що таяжь св. Конґреґація Собора, своимъ новымъ декретомъ, понизше дословно наведенымъ, поновляє свои декотрй давнѣйшй постановы що до Службъ Божихъ мануальныхъ, додаючи теперь три новй, и тіижь пôдъ тяжкимъ обовязкомъ совѣсти заховувати приказує:

Декретъ сей звучитъ:

S. C. CONCILII LITTERAE DE SATISFACTIONE MISSARUM.

RECENTI Decreto „*Ut debita*“ diei xi mensis Maii MCMIV, haec S. Congregatio, varias complexa leges ante iam latas de Missarum oneribus religiose adimplendis, adiectis opportunis declarationibus interpositaque severa sanctione, providere studuit ut res omnium sanctissima summo apud omnes in honore esset, periculumque amoveretur, ne quis ullo modo piis fidelium voluntatibus quidquam detraheret. Hae tamen quum essent Sedis Apostolicae curae et Episcoporum sollicitudines, non defuerunt abusus ac legis violationes, super quae Sacra eadem Congregatio excitandam denuo censuit Antistitum vigilantiam.

Constat enimvero, haud paucos, non obstantibus notissimis canonicis praescriptionibus, minime dubitasse de Missarum accepta stipe, suo marte demere aliquid, retentaque sibi parte pecuniae, ipsas Missas aliis celebrandas committere, ea forte opinione ductos, id sibi licere vel ob assensum sacerdotis, animo plus minus aequo recipientis, vel ob finem alicuius pii operis iuvandi, exercendaeve caritatis.

Fuerunt etiam, qui contra toties inculcatas leges, praesertim contra num 3^m eiusdem Decreti, hoc genus industriae sibi adsciverunt, ut Missarum numerum, quem possent maximum, undique conquisitum colligerent. Quo haud semel factum est, ut ingens earum copia manibus privatorum hominum fuerit coacervata; ideoque manserit obnoxia periculo, quod quidem, remota etiam humana malitia, semper imminet rebus privatae fidei commissis.

Denique sunt reperti qui, a lege discedentes expressa num. 5° Decreti, Missas celebrandas commisserint, non modo copiosius quam liceret largiri privatis sed etiam inconsideratius; quum ignotis sibi presbyteris easdem crediderint, nominis titulive alicuius specie decepti, vel aliorum commendationibus permoti, qui nec eos plane nossent, nec assumpti oneris gravitatem satis perspectam haberent.

Talibus ut occuratur disciplinae perturbationibus utque damna gravissima, quae violationem Decreti „*Ut debita*" consequi solent, pro viribus propulsentur, haec S. Congregatio, iussa faciens SSmmi D. N. Pii Papae X, Episcopos omnes aliosque Ordinarios admonet, ut curam omnem et vigilantiam adhibeant in re tanti momenti, edoceantque clerum et administratores piorum legatorum, quanta ex inobservantia et contemptu legis pericula proveniant; quo onere ipsorum conscientia gravetur; quam temere arbitrium suum legibus anteponant, quas diuturna rerum experientia ad rei augustissimae tutelam collocavit; qua denique sese culpa obstrigant; quibus poenis obnoxii fiant.

At malo radicitus extirpando Emmi Patres necessarium insuper censuerunt huc usque praescriptis nova quaedam addere. Itaque re discussa primum in Congregatione diei 23 mensis Martii 1907, ac denuo in sequenti die 17 Aprilis, sub gravi conscientiae vinculo ab omnibus servanda haec statuerunt:

I. Ut in posterum quicumque Missas celebrandas committere velit sacerdotibus, sive saecularibus sive regularibus extra dioecesim commorantibus, hoc facere debeat per eorum Ordinarium, aut ipso saltem audito atque annuente.

II. Ut unusquisque Ordinarius, ubi primum licuerit, suorum sacerdotum catalogum conficiat, describatque Mitsarum numerum, quibus quisque satisfacere tenetur, quo tutius deinceps in assignandis Missis procedat.

III. Denique si qui vel Episcopi vel sacerdotes velint in posterum Missas, quarum exuberet copia, ad Antistites aut presbyteros ecclesiarum quae in Oriente

sitae sunt, mittere, semper et in singulis casibus id praestare debebunt per S. Congregationem Propagandae Fidei.

His autem omnibus ab infrascripto Secretario relatis eidem SSmmo D. N. in audientia diei 28 mensis Aprilis, Sanctitas Sua deliberationes Emmorum Patrum ratas habuit et confirmavit, easque vulgari iussit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae die 22 mensis Maii 1907.

† VINCENTIUS CARD. EPISC. PRAENESTINUS,
Praefectus.

C. DE LAI, *Secretarius.*

Зъ тыхъ декретôвъ св. Конґреґаціи ясно показуе ся якъ совѣстно належить поступати зô стипендіями, якй вѣрнй на св. Литургіи жертвуютъ.

Всѣ прото священики суть обовязанй, придержоватись въ тôй справѣ точно высше наведеныхъ декретôвъ.

Всеч. ОО. Деканы возмуть справу тую яко предметъ дневного порядку на найблизшôмъ соборчику деканальнôмъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 10. Липня 1907.

ХРОНИКА.

Вôдличія крылошаньскй получили:

Ч. 100/орд. Свѣт Дръ Пинило Василій домовый капелянъ Єго Ексцеленціи Преосвященного Епископа.

„ 3875. О. Пухиръ Андрей парохъ въ Карликовѣ, о. Менциньскій Антоній парохъ въ Новосѣльцяхъ Ґневошь, о. Куцерыбъ Димитрій парохъ въ Синявѣ, о. Дуркотъ Петро парохъ въ Яблоницѣ польскôй.

„ 4168. О. Щвендзицкій Антоній парохъ въ Старôмъ селѣ.

Титулярными Совѣтниками Еп. Консисторіи именованй:

„ 2768. О. Рынявецъ Володимиръ парохъ въ Белзѣ а заразомъ получивъ тытулъ выс. декана Устрицкого.

„ 3875. О. Пухиръ Андрей парохъ въ Карликовѣ, о. Олимпъ Поляньскій парохъ въ Юрôвцяхъ, о. Ем. Константинович парохъ въ Сяноцѣ.

Каноничну институцію получили:

Ч. 3346. о. Сороковскій Станиславъ на парохію Береги горнй дек. Затварницкого.
„ 3347. „ Кокотайло Романъ на Туринку дек. Жовковского.
„ 3348. „ Каменьскій Іоанъ на Залесе дек. Канчуцкого.
„ 3349. „ Левицкій Лаврентій на Яворецъ дек. Балигородского.
„ 3350. „ Величко Теофанъ на Ричиговъ дек. Горожаньского.
„ 3351. „ Клюка Володимиръ на Гвоздецъ дек. Жукотыньского.
„ 3940. „ Баницкій Йосифъ на Лещины дек. Бецкого.

Въ пропозицію принятй:

Ч. 3394. На парохію Дзвинячь горный о. Ігнатій Шпхъ, катихитъ школъ народныхъ въ Турце.

Ч. 3395. На парохію Рогозно, деканата Яворовского: 1. Воляньскій Левъ, 2. Струсевичь Александеръ, 3. Калужняцкій Володимиръ, 4. Насальскій Володимиръ, 5. Курыло Василій, 6. Калимонъ Григорій, 7. Венгриновичь Володимиръ, 8. Яремкевичь Юліянъ, 9. Крушиньскій Теодоръ, 10 Телепъ Михаилъ, 11. Демцьо Михаилъ, 12. Ольшаньскій Валеріянъ, 13. Саламонъ Онисимъ, 14. Дацько Михаилъ.

Ч. 3396. На парохію Поздячь, деканата Перемыско-загородского: 1. Адріяновичь Вас., 2. Стецишинъ Алексей, 3. Макаръ Григорій, 4. Струсевичь Александеръ, 5. Сорокевичь Іоанъ, 6. Калужняцкій Володимиръ, 7. Калужняцкій Ігнатій, 8. Калимонъ Григорій, 9. Ґоцкій Бронпславъ, 10. Кузыкъ Петро, 11. Преторіюсъ Іосифъ, 12. Мекелита Петро, 13. Крушиньскій Теодоръ, 14. Хилякъ Анатоль, 15. Накловичь Михаилъ.

Ч. 3397. На парохію Реклинецъ, деканата Белзкого: 1 Калужняцкій Володимиръ, 2. Пастернакъ Іоанъ, 3. Насальскій Володимиръ, 4. Пясецкій Левъ, 5. Дуцько Іоанъ, 6. Крушиньскій Теодоръ, 7. Лахъ Димитрій, 8. Миколайчукъ Мартинъ, 9. Миколаевичь Константинъ, 10. Карпевичь Іоанъ, 11. Бырка Іоанъ, 12. Городыскій Димитрій, 13. Чеховичь Іосифъ.

Ч. 3399. На парохію Поречче грунтъ, деканата Горожаньского: Леґуцкій Юліянъ.

„ 3400. На парохію Прилбичй, деканата Яворовского: 1. Осмъловскій Николай, 2. Струсевичь Александеръ, 3. Венгриновичь Володимиръ, 4. Ґоцкій Брониславъ, 5. Яремкевичь Юліянъ, 6. Крушиньскій Теодоръ, 7. Мацюракъ Василій, 8. Крайчикъ Емиліянъ, 9. Ґоцкій Алексей, 10. Максимовичь Григорій, 11. Тесля Михаилъ.

Ч. 3401. На парохію Добра, деканата Ярославского: 1. Воляньскій Левъ, 2. Грпцикевичь Іоанъ, 3. Насальскій Володимиръ, 4. Ухнятъ Димитрій, 5. Сорокевичь Іоанъ, 6. Курыло Василій, 7. Мировичь Діонизій, 8. Прокопъ Іоанъ, 9. Добряньскій Николай, 10. Кушнеръ Евстахій, 11. Копыстяньскій Романъ.

Ч. 3403. На парохію Полонна, деканата Ольховецкого: 1. Венгриновичь Володимиръ, 2. Бурмичь Николай, 3. Городецкій Іоанъ, 4. Заяць Володимиръ, 5. Поляньскій Богданъ.

Ч. 3404. На парохію Медыка, дек. Перемыско-загородского. 1. Савула Теодоръ, 2. Адріяновичь Василій, 3. Сорокевичь Іоанъ, 4. Костекъ Іоанъ, 5. Калужняцкій Ігнатій, 6. Калимонъ Григорій, 7. Лазорышакъ Миронъ, 8. Мировичь Діонизій, 9. Кузыкъ Петро, 11. Мекелита Петро, 12. Бенцѣнъ Андрей, 13. Говда Александеръ, 14. Накловичь Михаилъ.

Ч. 3405. Ма парохію Гусаковъ, деканата Мостиского: 1. Пелехъ Іосифъ, 2. Лазорышакъ Миронъ, 3. Венгриновичь Володимиръ, 4. Гоцкій Брониславъ, 5. Прокопъ Іоанъ, 6. Васыльчакъ Евдокимъ, 7. Кмицикевичь Стефанъ, 8. Крушиньскій Теодоръ, 9. Утрыско Володимиръ 10. Гнатишакъ Орестъ.

Презенты получили:

Ч. 3398. О. Гойдышь Володимиръ на парохію Девятеръ.
„ 3402. „ Дуркотъ Петро (стар.) на Кунинъ.
„ 4183. „ Кмицикевичь Стефанъ на Гусаковъ.
„ 4415. „ Пясецкій Левъ на Реклинецъ.

Завѣдательства получили:

Ч. 1683. о. Легуцкій Юліянъ въ Порѣчу грунтъ.
„ 2925. „ Гамерскій Іоанъ въ Токарнѣ.
„ 2966. „ Гаранджа Павелъ въ Волковыѣ.
„ 3001. „ Ладыжиньскій Романъ въ Горянцѣ.
„ 2890. „ Кмитъ Юрій въ Звинячи горномъ.
„ 3315. „ Накловичь Михаилъ въ Дорожовѣ.
„ 3993. „ Криницкій Юліянъ въ Шмитковѣ.

Вôдпустку для поратованя здоровля получили:

Ч. 2305. о. Левъ Григорій парохъ въ Бортятынѣ на 6 недѣль.
„ 2755. „ Лятошиньскій Теофиль парохъ въ Ольшаници на 6 недѣль.
„ 2930. „ Маляркевичь Алексей парохъ въ Никловичахъ на 6 недѣль.
„ 2901. „ Баранецкій Сільв. парохъ въ Пяновичахъ на 6 недѣль.
„ 2924. „ Кульчицкій Евгеній парохъ въ Терцѣ на 4 недѣль.
„ 3064. „ Козаневичь Левъ парохъ въ Мистковичахъ на 8 недѣль.
„ 3073. „ Слоньскій Антоній парохъ въ Михалевичахъ на 8 недѣль.
„ 3205. „ Лѣсковацкій Іосифъ парохъ въ Сосницѣ на 8 недѣль.
„ 3230. „ Венгриновичь Володимиръ парохъ въ Нижанковичахъ на 8 недѣль.
„ 2077. „ Вархолякъ Анатоль парохъ въ Оровôмъ на довшій часъ.

Ч. 3229. о. Хлопецкій Едвардъ парохъ въ Завадцѣ на 8 недѣль.
„ 3489. „ Ивасѣвка Алексей парохъ въ Дубнѣ на 4 недѣль.
„ 3539. „ Радецкій Іоанъ парохъ въ Мервичахъ на 4 недѣль.
„ 3581. „ Кондрацкій Василій парохъ въ Судовôй Вишни на 4 недѣль.
„ 2558. „ Саноцкій Александеръ парохъ въ Мацошинѣ на 7 недѣль.
„ 3654. „ Кульматыцкій Софроній парохъ въ Дахновѣ на 4 недѣль.
„ 3621. „ Долошицкій Миронъ сотрудникъ въ Мостахъ великихъ на 6 недѣль.
„ 3734. „ Насальскій Володимиръ сам. сотрудникъ на малôмъ Яворôвскôмъ Передмѣстю на 4 недѣль.
„ 3778. „ Тымкевичъ Андрей парохъ въ Желдци на 8 недѣль.
„ 3848. „ Яремкевичъ Василій парохъ въ Волчôмъ на 4 недѣль.
„ 3874. „ Сѣнкевичъ Алек. парохъ въ Сернахъ на 4 недѣль.
„ 3878. „ Ольшаньскій Михаилъ парохъ въ Старявѣ на 3 мѣсяцѣ.
„ 3871. „ Захаріясевичъ Антоній парохъ въ Вышатичахъ на 5 недѣль.
„ 3827. „ Куновскій Іеронимъ парохъ въ Бильчи на 8 недѣль.
„ 3882. „ Лѣтыньскій Іоанъ парохъ въ Чуквѣ на 4 недѣль.
„ 3901. „ Решетыловичъ Вікторъ парохъ въ Мокротынѣ на 6 недѣль.
„ 3902. „ Хотынецкій Кипріянъ парохъ въ Ярославю на 5 недѣль.
„ 3929. „ Скобельскій Теофиль парохъ въ Горуцку на 8 недѣль.
„ 3964. „ Хилякъ Евгеній сотрудникъ въ Добромили на 6 недѣль.
„ 4084. „ Кульчицкій Сімеонъ парохъ въ Вощанцяхъ на 4 недѣль.
„ 4337. „ Чапельскій Антоній парохъ въ Вороблевичахъ на 6 недѣль.

Ч. 3876. Совершено Чинъ Архіерейского осьвященя Церквей въ деканатѣ Сяноцкôмъ въ часѣ кан. візиты

1) Церкви св. Безс. Космы и Даміяна въ доч. Загутынъ ad Сторожи вел. дня 17/30 мая 1907 въ день св. Ап. Андроніка.

2) Церкви мат. Покрова Пресв. Богородицы въ Новосѣльцяхъ Ґневошь 24. мая (6. червця) 1907 въ день Преп. Отца нашего Сімеона, иже на дивнѣй горѣ.

3) Церкви мат. Рождества св. Іоанна Крестителя въ Одреховôй дня 25. мая (7 червця) 1907 въ день третого обрѣтенія честныя Главы св. славнаго пророка предтечи и крестителя Іоанна.

4) Церкви матер. Рождества Пресв. Богородицы въ Боську дня 27. мая (9. Червня) 1907 въ день св. священомученика Ѳерапонта.

5) Церкви матер. Успенія Пресв. Богородицы въ Вороблику королев. дня 28. мая (10. Червня) 1907. въ день Пресв. Отца нашего Нікиты, Еппа Халькедоньскаго.

6) Церкви матер Пресв. Тройцы въ Межибродю въ Недѣлю св. ТИI богоносныхъ Отецъ иже въ Нікеи.

7) Церкви матер. Пресв. Тройцы въ Сяноку дня 4 (17) Червця 1907 въ день иже въ святыхъ отца нашого Митрофана патріярха Константына града.

Ч. 1917. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 21/3 1007 Ч. 35510 продовжило дотацію зъ рел. фонда на дальшій оденъ рôкъ для сопомочника въ Ляшкахъ мурованыхъ.

Ч. 1918. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26/3 1007 Ч. 32976 продовжило таку саму дотацію лля сопомочника въ Вороблику королевскôмъ.

Ч. 2015. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26/3 1907 Ч. 32977 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Посадѣ Рыботыцкôй.

Ч. 2016. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 26/3 1906 Ч. 29175 подовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Тыличи.

Ч. 2017. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 22/3 1907 Ч. 35506 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дрогомышли.

Ч. 2082. Тоежь розпорядженемъ зъ 6/4 1907. Ч. 41873 призволило на таку саму саму дотацію для сопомочника въ Гордынѣ.

Ч. 2205. Тоежь розпорядженемъ зъ 10/4 1907 Ч. 42437 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Добровлянахъ.

Ч. 2262. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 10/4 Ч. 42436 продовжило таку саму дотацію сля сопомочника въ Тарнавцѣ дек. Ялиского.

Ч. 2377. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 25/4 1907 Ч. 49749 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чайковичахъ.

Ч. 2579. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 24/4 1907 Ч. 48852 призвилило на таку саму дотацію для надатися маючого сотрудника парохови въ Чорнôй.

Ч. 2580. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 24/4 1907 Ч. 49752 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Никловичахъ.

Ч. 2590. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 29/4 1907 Ч. 50711 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Завадцѣ дек. Лѣского.

Ч. 2595. Тоєжь розпорядженємъ зъ д. 29/4 1907 Ч. 50710 продовжило таку саму дотацію для сопомочника парохови въ Снѣтницѣ.

Ч. 2618. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 24/4 1907 Ч. 49751 продовжило таку саму дотацію для сопочника пароха въ Мижинци.

Ч. 2923. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 6/5 1907 Ч. 54455 продовжило таку саму дотацію для сопочника въ Издебкахъ.

Ч. 2946. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 8/5 1907 Ч. 52962 призволило на таку саму дотацію для надатися маючого сопомочника парохови въ Терцѣ.

Ч. 2987, Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 4/5 1907 Ч. 52963 призволило на таку саму дотацію для пароха въ Тулиголовахъ.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословеніємъ получили:

Ч. 1035. Ч. Юрко Ґолей господаръ въ Близянцѣ за узбиранє въ Америцѣ на украшенє Церкви квоты 500 кор.

„ 1023. Ч. Михаилъ Наремба господаръ въ Звертовѣ за жертву 300 кор. на потребы мѣсцевои Церкви.

„ 1004. Ч. Григорій Матвейко господаръ въ Коропужи за справленє двохъ фелонôвъ и стихара за 260 кор. Ч. Иванъ Цигиликъ господаръ въ Коропужи за справленє для мѣсцевои Церкви образа напрестольного за 205 к.

НЕКРОЛЬОҐІЯ.

О. Маляркевичь Іоанъ парохъ въ Дорожовѣ уп. 11. Мая 1907.

„ Щавиньскій Левъ парохъ въ Самборѣ уп. 13. Червня 1907.

„ Мосевичь Ромуальдъ парохъ въ Шмитковѣ уп. 24. Червня 1907.

Души ихъ поручаютъ ся молитвамъ Преч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Консисторіи

Перемышль 13. Липня 1907.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлерь.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стифіого въ Перемышли 1907.